

Publicerad 2020-11-26 12:35 av Tommy M

Förvandlingen

Han hade blivit ett äpple. Det var annorlunda än människotillvaron.

Idén med ett äpple var att någon skulle äta en. Helst ett stort djur som en älg eller häst. Som satte i sig inte bara fruktköttet utan också kärnhuset – och sedan den naturliga vägen spred kärnorna vidare, så att det kunde bli nya äppelträd.

Men vems idé var det? Guds? Fanns det ens något sådant?

Och för övrigt var det ingen som åt av honom. Ingen tog minsta tugga. Han längtade efter det. Men undrade samtidigt om det var så eftersträvansvärt.

Han låg i en vackert blåblästrad keramikskål. Där var också några andra äpplen. De hade inte mycket utbyte av varandra.

Att ligga där var inte bra för honom. Han var skadad undertill och från dag till dag bredde förödelsen ut sig i honom.

Till slut blev han kasserad. Han hamnade i en mörk papperspåse tillsammans med lök- och potatisskal, kaffesump och annat. I denna omgivning skulle han förvandlas, bli jord. Och hans kärnor skulle börja arbeta – men förgäves. Chansen att bli ett nytt äppelträd var försvinnande liten, lika med noll. Den tog inte ens form av en dröm, som man kunde ha tröstat sig med.

Han tyckte inte om äppeltillvaron. Heller.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tommy M med Poeter.se id #48693 innehar upphovsrätten